

ชื่อโครงการ	ศึกษาการเจริญเติบโตและผลผลิตหวายบางพันธุ์ที่ปลูก ¹ เป็นพืชร่วมในสวนยาง
สาขา	พืชเกษตร
สถานที่ดำเนินงาน	
ผู้ดำเนินงาน	สมยศ ชูกำเนิด ² ไววิทย์ บุรณธรรม ² สมพงศ์ คงสีพันธ์ ²
บทคัดย่อ	

ศึกษาการเจริญเติบโตและผลผลิตหวายบางพันธุ์ที่ปลูกเป็นพืชร่วมในสวนยาง ทำการทดลองที่สวนยางเขาสำนัก ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง จังหวัดนราธิวาส ระหว่างปี 2532 ถึง 2541 โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อก ใช้หวายที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดที่มีลักษณะการเจริญเติบโตและขนาดของลำต้นที่แตกต่างกันคือหวายกำพวน (*Calamus longisetus*) หวายน้ำ (*C. godifroyi*) และหวายโปง (*C. latifolius*) เป็นหวายใหญ่ชนิดที่แตกกอ หวายงวย (*C. peregrinus*) เป็นหวายใหญ่ชนิดที่ไม่แตกกอ และหวายตะค้าทอง (*C. caesius*) เป็นหวายเล็กชนิดที่แตกกอ ปลูกเป็นพืชร่วมในสวนยางพาราพันธุ์สงขลา 36 อายุ 3 ปี ที่มีระยะปลูก 3x7 เมตร และวิธีการเปรียบเทียบคือไม่มีการปลูกหวายเป็นพืชร่วม มีจำนวน 4 ซ้ำต่อวิธีการ

ผลจากการศึกษาการกระจายของรากหาอาหารของหวายที่ใช้เป็นตัวแทนในการศึกษาที่มีอายุ 7 ปี และยางพารามีอายุ 10 ปี พบว่าการกระจายของรากหาอาหารทางด้านแนวดิ่งของหวายและยางพาราอยู่ในระดับเดียวกันคือหนาแน่นที่สุดอยู่ที่ผิวดินถึงความลึก 15 ซม รองลงมาที่ระดับ 15-30 ซม และน้อยที่สุดที่ระดับ 30-45 ซม จากผิวดิน เมื่อพิจารณาถึงการกระจายของรากหาอาหารทางด้านแนวนอนของหวายและยางพารา พบว่ามีความแตกต่างกันคือหวายงวยมีการกระจายของรากหาอาหารหนาแน่นไม่แตกต่างกับยางพาราตั้งโคนต้นออกไปเพียง 1.5 ม ส่วนหวายกำพวนและหวายตะค้าทองมีการกระจายของรากหาอาหารหนาแน่นไม่แตกต่างกับยางพาราลดลงแนวหน้าตัดดินที่ทำการศึกษาคือตั้งแต่บริเวณโคนต้นออกไปถึง 2.5 ม แต่ที่ระดับความลึก 0-15 ซม หวายกำพวนมีการกระจายของรากหาอาหารทางด้านแนวนอนหนาแน่นมาก

1: เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ “พิกุลทองสองทศวรรษ”

2: ศูนย์วิจัยยางสงขลา สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร